

Η ΟΜΑΔΙΚΗ ΑΦΑΣΙΑ...

Κάνουμε πλάκα, μου φαίνεται και αυτό δεν είναι καλό. Για την ακρίβεια, δεν είναι καθόλου καλό. Στη διάρκεια αυτών των τριών εβδομάδων που έχουν περάσει από τις εκλογές της 6ης Μαΐου, έχω ακούσει τα πιο απίθανα καλαμπούρια σχετικά με την κατάσταση της Ελλάδος και –μα το Θεό– αναρωτιέμαι αν μας... ψεκάζουν ή έχουμε πάθει ομαδική αφασία και πλέον δεν αντιδρούμε σε τίποτε! Μα σε τίποτε. Μια χώρα κλινικά νεκρή είμαστε. Έρχεται από πάνω ο νευρολόγος, προσπαθεί να ενεργοποιήσει αισθήσεις και τέτοια με διάφορους τρόπους, χτυπάει με το σφυράκι τις αρθρώσεις, αλλά και πάλι τίποτε!

Κάτι μας συμβαίνει, δεν μπορεί. Διότι δεν είναι δυνατόν να βλέπουμε την καταιγίδα που έρχεται και εμείς πορευόμαστε μοιραίοι και άβουλοι, ως «οι τεμπέληδες της εύφορης κοιλάδας». Δεν γίνεται... Εντάξει, το καταλαβαίνω ότι «του Έλληνα ο τράχηλος, ζυγό δεν υπομένει», δέχομαι απόλυτα όλα αυτά τα ηρωικά με τα οποία παραμυθιαστήκαμε ως πισοκράτες για το ατίθασο, απείθαρχο και ανυπότακτο του Ελληνάρη, αλλά όταν ολοκληρή η Ευρώπη (αριστερή, δεξιά, ακροαριστερή, πράσινη, κόκκινη, μαυρόασπρη) σου λέει «ρε Ελλάδα, σε θέλουμε στο Ευρώ, αλλά κι εσύ υλοποίησε τις δεσμεύσεις που έχεις αναλάβει», συγγνώμη αλλά δεν μπορούμε να κάνουμε ότι δεν συμβαίνει τίποτα. Εγώ τουλάχιστον, όχι. Γιατί δεν δέχομαι ότι όλοι αυτοί είναι υπηρέτες συμφερόντων, τοκογλύφοι, αρπακτικά που θέλουν να ξεσκίσουν την πτωχή πλην τίμια Ελλάδα, γιατί έτσι τους κάπνισε. Άρα, αλλού βρίσκεται το πρόβλημα (μας): στο ότι ένας συνασπισμός πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων, που πολέμησε με μανία τον Γιώργο Παπανδρέου για να στήσει στη θέση του τον Αντώνη Σαμαρά (αλλά την πάτησε γιατί του προέκυψε ο Αλ. Τσίπρας), τα δίνει όλα αυτά την ώρα να κερδίζει τη συμμετοχή της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού στην ξέφρενη πορεία προς τη Δραχμή...

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΕΙΔΗ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Οι Ευρωπαίοι παρακολουθούν με απορία και περιέργεια αυτά τα περίεργα είδη ανθρώπων που ονομάζονται Έλληνες πολιτικοί, «αριστεροί οικονομολόγοι». Μια πολιτική στραμμένη προς τα μέσα, όχι προς τα έξω. Φτιαγμένη για κομματικές πελατείες, όχι για πολίτες. Προσανατολισμένη σε κομματικά ποσοστά, όχι στα προβλήματα του



Ο ΦΩΤΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα



κράτους. Λέμε τι θέλουμε. Μόνοι μας. Όποιος θέλει τα πιο πολλά, είναι περισσότερο «φίλος του λαού». Θέλουμε να παίρνουμε δάνεια, αλλά χωρίς τους όρους των δανειακών συμβάσεων. Θέλουμε να είμαστε στο Ευρώ, αλλά χωρίς να εφαρμόζουμε τις αποφάσεις της Ευρωζώνης. Θέλουμε τα λεφτά τους, αλλά να «απελάσουμε» την Τρόικα. Χρειαζόμαστε τα λεφτά τους, αλλά όσοι μας δανείζουν είναι τοκογλύφοι. Αμφιβάλλω αν θα συμφωνήσει ο πλανήτης ολόκληρος με τις επιθυμίες μιας χώρας 10 εκατομμυρίων. Σπριζόμαστε ακόμα στην ωριμότητα του παγκόσμιου συστήματος που προσπαθεί να αποφύγει τις αναταράξεις. Δεν έχω πολύ μεγάλη εμπιστοσύνη στην ωριμότητα αυτή. Ο χρόνος μας τελειώνει...

ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ή ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ

Στις εκλογές της 6ης Μαΐου φτάσαμε με το παραπλανητικό δίλημμα μνημόνιο-αντιμνημόνιο. Στις εκλογές της 17ης Ιουνίου πάμε με το πιο πραγματικό δίλημμα Ευρώ ή Δραχμή. Μόνο που κι αυτό το δίλημμα είναι οπισθοδρόμηση σε σχέση με την κατάστασή μας δύο χρόνια πριν. Όταν ξεκινήσαμε, συζητούσαμε για τις μεταρρυθμίσεις που

πρέπει να γίνουν. Τώρα όλα αυτά έχουν ξεχαστεί. Έχει επικρατήσει η ατζέντα του αντιμνημόνιου. Το ελληνικό παρωχημένο σύστημα εξουσίας αντέδρασε στις απειλές, αμφισβητώντας και την ίδια την εθνική επιλογή της σύνδεσης με την Ευρώπη. Μόνο αν δεν απειλούνται τα συμφέροντά τους. Αναδιατάσσοντας το πολιτικό σκηνικό και εκβιάζοντας, προειδοποιεί προς πάσα κατεύθυνση. Αν τα πρώην μεγάλα κόμματα παριστάνουν ότι θα προχωρήσουν στις αλλαγές που χρειάζονται, έστω και στα λόγια, υπάρχουν κι άλλοι εκλεκτοί που τις αμφισβητούν ευθέως. Δεν θα αποκρατικοποιήσουν, αλλά θα κρατικοποιήσουν και τα υπόλοιπα. Δεν θα μειώσουν την κρατική γραφειοκρατία, θα προσλάβουν κι άλλους. Δεν θα μειώσουν τα ελλείμματα, θα τα αυξήσουν. Έστω κι αν αυτό σημαίνει τύπωμα πληθωριστικών δραχμών. Το μήνυμα ελήφθη. Το σύστημα αλλάζει πρόσωπα για να μείνει ίδιο. Συντεχνίες, κρατική γραφειοκρατία, συνδικαλιστές κρατικών επιχειρήσεων, πελατειακές ομάδες ορφανές από το ΠΑΣΟΚ, επιχειρηματικότητα της Δραχμής, μετακινούνται με μεγάλη ευκολία σε όλο το διάστημα από τα δεξιά ως τα αριστερά, αρκεί να υπερασπίσουν

την ακινησία. Κανείς δεν τοποθετείται επί των πραγματικών προβλημάτων της Ελλάδος. Ποιο πρόγραμμα, ποιες μεταρρυθμίσεις. Πώς θα μειωθούν τα ελλείμματα χωρίς οριζόντιες μειώσεις, πώς θα λειτουργήσει ο αποδιοργανωμένος δημόσιος τομέας, πώς θα μειωθεί το κόστος του για να μη χρεωκοπήσει τελείως ο ιδιωτικός τομέας. Θετική πρόταση δεν υπάρχει, γιατί το συντησιακό πολιτικό σύστημα ούτε φαντάζεται ότι μπορεί να υπάρξει μια χώρα που παράγει, χωρίς να ζει από τα δανεικά. Το πραγματικό δίλημμα, εκσυγχρονισμός ή οπισθοδρόμηση, έχει απομακρυνθεί. Αυτή η χώρα αναρωτιέται ακόμα τα βασικά, αν θα είναι στην Ευρώπη ή την Αφρική.



ΑΝΑΤΕΛΛΕΙ ΝΕΟ ΑΣΤΕΡΙ;

Εκμεταλλεύομενος το παρ' ολίγον 3% της «Δημιουργίας Ξανά!», τις επικοινωνιακές αδυναμίες του Στέφανου Μάνου και την επιστροφή της Ντόρας Μπακογιάννη στη Νέα Δημοκρατία, ο Θάνος Τζήμερος εμφανίζεται ως ο νέος ηγέτης των Φιλελευθέρων. Ο Θάνος Τζήμερος δεν κρύβει ότι πολύ θα ήθελε –πάντα υπό όρους– να απορροφήσει τη «Δράση» του Στ. Μάνου η «Δημιουργία Ξανά!». «Η κοινοβουλευτική πορεία θα δείξει αν τα κνώτα μας ταυριάζουν και θα έρθουμε πιο κοντά, ώστε να γίνουμε ένα κόμμα –πάντα με το όνομα «Δημιουργία Ξανά!» ή θα μείνουμε συνεργαζόμενοι κατά περίπτωση, όπως και με όλα τα άλλα κόμματα», τονίζει ο Θ. Τζήμερος.

Αν μη τι άλλο, είναι ειλικρινής. Ο Στέφανος Μάνος στη γωνία, ο Θάνος Τζήμερος ονειρεύεται επιτυχίες και ανατροπές. Ο κατά κάποιους «προδοτής», λόγω της επιστολής προς την Άνγκελα Μέρκελ, όπου περνούσε την Ελλάδα από σαράντα κύματα, σήμερα απλώνει χέρι συνεργασίας προς όλους, υποσχόμενος όχι πολλά, αλλά μια άλλη πολιτική νοοτροπία.

Ημερολόγια «μίζας»

Δεκάδες παραστατικά από καταθέσεις εκατομμυρίων ευρώ σε τράπεζες της Ελβετίας, της Κύπρου, του Λιβάνου και της Γερμανίας, ικεσίες και απειλές σε γνωστούς και αγνώστους να του παράσχουν προστασία και «στήριξη» στην περιπέτειά του με την Ελληνική Δικαιοσύνη, ακόμη και επικοινωνιακή εκστρατεία να αλλάξει το προφίλ του, περιέχει το πλούσιο αρχείο του πρώην υπουργού Άκη Τσοχατζόπουλου, το οποίο κατασχέθηκε και στο γραφείο του, αλλά και στο σπίτι του.

Αναλυτικότερα: Αποκαλυπτικά στοιχεία για τη ροή του «μαύρου» πολιτικού χρήματος στην Ελλάδα, κατά την τελευταία τουλάχιστον εικοσαετία περιέχονται στα «ημερολόγια» του Άκη Τσοχατζόπουλου, που έχουν περιέλθει στα χέρια της Ελληνικής Δικαιοσύνης. Στις σημειώσεις του πρώην υπουργού υπάρχουν λεπτομερείς αναφορές σε εξωχώριες εταιρείες και σε μεταφορές σημαντικών



ποσών που προέρχονται από «μίζες» για προμήθειες εξοπλισμών. Ακόμη, αναγράφονται λογαριασμοί σε ξένες τράπεζες και στο όνομα της συζύγου του, Βίκυς Σταμάτη. Γίνεται επίσης αναφορά σε πρόσωπα που εμπλέκονται και κατηγορούνται για

το σκάνδαλο των γερμανικών υποβρυχίων. Αίσθηση προκαλούν οι σημειώσεις, από τις οποίες προκύπτει ότι επιχειρήσε να πετύχει παρασκηνιακά μία συμφωνία με δικαστικούς παράγοντες, προκειμένου να αποφύγει διώξεις, καταβάλλο-

ντας συγκεκριμένα ανταλλάγματα. Στα «ημερολόγια», ο Άκης Τσοχατζόπουλος κάνει και πολιτικές αναφορές, ενώ επιρρίπτει τις ευθύνες για τις διώξεις του στον Γιώργο Παπανδρέου. Τέλος, στις σημειώσεις του αναφέρονται αναρίθμητες

συναντήσεις που είχε με πολιτικούς, δικηγόρους, δημοσιογράφους κ.ά. Στο μεταξύ, ο αρμόδιος Εισαγγελέας απέρριψε το αίτημα αποφυλάκισής του. Ο Άκης Τσοχατζόπουλος επιμένει πως ο πρώην συνεργάτης του Γιάννης Σμπώκος του χρωστάει 900.000 ευρώ από την παλιά τους «συνεργασία», λέγοντας: «Η άρνηση αποδέσμευσης και εκκαθάρισης της παλιάς μας συνεργασίας 97-98-99-2000-2004, είναι καταστροφή για μένα... Οι ΜΕΓΑΛΟΙ θέλουν τα λεφτά τους πίσω... με απειλούν... εάν δεν μου φέρεις και σήμερα λεπτά είμαι υποχρεωμένος να παραπέμψω 2-3, τους πιο πειστικούς, σε σένα».

Ο ίδιος ο πρώην στενός συνεργάτης του όμως, δηλώνει την εκπληξή του για όσα διαβάσει στις σημειώσεις του πρώην υπουργού. Ο 61χρονος πολιτικός μηχανικός χαρακτηρίζει τις σημειώσεις «πολύ μακριά από την πραγματικότητα. Ψάχνομαι», λέει «δεν μπορώ να καταλάβω», συμπληρώνει.